

Thes. VI.

PHraseologiae verò, quas Novatores nonnulli in iis cavillantur, tanti non sunt, ut ideo Symboli nomen iis detrahi patiamur. v. g. cum opponunt Augustanam Confessionem exhibitam non fuisse ad dissenfum, sed ad consensum cum Ecclesia catholica s. universali testificandum, quod in tantum admittimus, & à Romana tamen Curia, non ab Ecclesia dissentire asseveramus, prout Epilogus Confessionis rectè dicit: *Nihil sibi inesse, quod discrepet à Romana Ecclesia*, nempe quatenus ex Patribus, ut Germanicum, vel ex Scriptoribus, uti Latinum exemplar habet, scilicet Ecclesiasticis, (eo tempore non dum adeò, uti nunc castratis) nota est. Romanæ autem Ecclesiæ fides atq; doctrina publica ex Conciliis & Symbolis œcumenicis cum primis adparet, quibus Patres & scriptores addicti fuerunt. Privatas verò ipsorum sententias ipsis, ut hominibus, errori æqvè, ac alii, obnoxiiis, relinqvimus, & ad publicas tantum ac Symbolis istis convenientes, hac in parte respicimus, ex quibus sanè Papistæ nihil in contrarium adversus nos adducent: Tridentinum autem Conciliabulum nova planè res est, quod tempore Augustanæ Confessionis exhibitæ, adhuc inter Non-Entia reputabatur, cujus qui deinceps articuli fidei facti, tunc temporis pro meris *abusibus* in Romano imperio habebantur. v. g. Cœmunio sub una, Missa, quatenus sacrificium est, item discretio ciborum; Papæ infallibilitas, quam præsertim vel adhuc hodie Ecclesia Gallicana inter eos reputat, ut ideo Confessores non male asseruerint, dissensionem cum Adversariis, à quibus pro hæ-